C U R T E A D E A P E L N O R D

Dosarul nr.21rji-551/25 Judecătoria Orhei, sediul Central
Judecător: Iurie Movilă

D E C I Z I E
În numele Legii

02 septembrie 2025 mun. Bălți

Colegiul penal al Curţii de Apel Nord
Având în componenţa sa:
Preşedintele completului de judecată, judecător Ion Talpa
Judecătorii Ecaterina Arseni, Cristina Prisacari

a judecat în ședință publică, fără participarea părților, recursul avocatului Tamara Plămădeală în interesele condamnatului Russu Boris declarat împotriva încheierii Judecătoriei Orhei, sediul Central din 20 martie 2025, prin care s-a respins cererea avocatului Tudor Chirtoacă în interesele condamnatului Russu Boris privind înlocuirea părții neexecutate din pedeapsă cu o pedeapsă mai blândă, în temeiul art. 92 Cod penal RM,

Pentru a se expune pe marginea recursului declarat, Colegiul penal, -

C O N S T A T Ă:

La data de 10.07.2024, în adresa Judecătoriei Orhei, sediul Central, a parvenit spre examinare cererea avocatului Tudor Chirtoacă înaintată în interesele condamnatului Russu Boris *****, născut la *****, originar și domiciliat în *****, privind înlocuirii părții neexecutate din pedeapsă cu o pedeapsă mai blândă în temeiul art.92 Cod penal, deținut în Penitenciarul nr.18 Brănești.

În motivarea cererii se indică că nu este de acord cu decizia comisiei penitenciare, deoarece o consideră una lipsită de motiv justificativ, în lipsa un probe pertinente și concludente, arbitrară și urmează a fi supusă controlului judecătoresc. Mai consideră că penitenciarul nu și-a argumentat poziția adoptată și urmează ca acesta să-și justifice decizia în fața instanței de judecată prin prezentarea de probe, iar în cazul lipsei de suport probatoriu suficiente și a unei justificări echitabile din partea Penitenciarului, decizia de refuz urmează să fie anulată și aplicat direct de către instanță art. 92 Cod penal.

Prin încheierea Judecătoriei Orhei sediul Central din 29.07.2024, s-a admis cererea avocatului Tudor Chirtoacă și s-a înlocuit partea rămasă neexecutată cu

închisoare de 3 ani 11 luni 22 zile, cu o pedeapsă mai blândă – amendă în mărime de 500 (cinci sute) unități convenționale, ce constituie 25000 (douăzeci și cinci de mii) lei, fiind dispusă eliberarea imediată a condamnatului din Instituția Penitenciară nr. 18 Brănești.

Încheierea judiciară a fost atacată cu recurs în termenul și ordinea prevăzută de art. art. 472 și 445 Cod procedură penală de către directorul Penitenciarului nr. 18 Brănești, Ion Florea, cu solicitarea casării ei și pronunțarea unei soluții noi, prin care cererea avocatului Tudor Chirtoacă înaintată în interesele condamnatului Russu Boris, născut la ***** de înlocuire a părții neexecutate din pedeapsă să fie respinsă ca fiind neîntemeiată.

Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 06.11.2024 s-a admis recursul directorului adjunct al Penitenciarului nr. 18 Brănești, Ion Florea declarat împotriva încheierii Judecătoriei Orhei sediul Central din 29.07.2024 în cazul condamnatului Russu Boris, cu casarea încheierii și remiterea cauzei la rejudecare în aceeași instanță, în alt complet de judecată.

La 12 decembrie 2024, în adresa Judecătoriei Orhei, sediul Central, a parvenit în baza deciziei Curții de Apel Bălți nr.21rji-902/24 din 06.11.2024 spre rejudecare cererea avocatului Tudor Chirtoacă în interesele condamnatului Rusu Boris, născut la *****, originar și domiciliat în *****, deținut în Penitenciarul nr.18 Brănești, privind examinarea posibilității înlocuirii părții neexecutate din pedeapsă cu o pedeapsă mai blîndă în temeiul art.92 Cod penal.

După rejudecarea cauzei, prin încheierea Judecătoriei Orhei, sediul Central din 20 martie 2025 s-a respins cererea avocatului Tudor Chirtoacă în interesele condamnatului Rusu Boris, născut la *****, originar și domiciliat în *****, privind înlocuirea părții neexecutate din pedeapsă cu o pedeapsă mai blîndă în temeiul art.92 Cod penal, ca fiind neîntemeiată.

Încheierea în cauză a fost contestată cu recurs de către avocatul Tamara Plămădeală în interesele condamnatului Russu Boris, prin care invocă dezacordul cu încheierea Judecătoriei Orhei, sediul Central din 20 martie 2025, solicitând admiterea cererii de recurs, casarea încheierii judecătoriei Orhei, sediul Central din 20.03.2025, cu remiterea cauzei la rejudecare.

În motivarea cerințelor recursului, a invocat, că:

-instanța de judecată, analizând situația de fapt stabilită la soluționarea cererii condamnatului Rusu Boris şi raportând la temeiurile de drept aplicabile cazului examinat, totalitatea circumstanțelor şi condițiilor în favoarea şi în defavoarea admiterii acestora, în cumul cu celelalte împrejurări ale cazului, instanța consideră că corijarea condamnatului şi atingerea scopului pedepsei penale, prevăzută la art. 61 Cod penal, pot fi obținute numai în condițiile executării în continuare de către ultimul a pedepsei închisorii stabilită prin sentința de condamnare, motiv pentru care cererea condamnatului urmează a fi respinsă ca neîntemeiată, şi contrar

prevederilor art. 92 Cod penal, iar rezultatul comisiei P-18 Brăneşti referitor la refuzul posibilității aplicării art.92 Cod penal, instanța le va considerajuste şi întemeiate pe motivele expuse mai sus;

-instanța a mai considerat că condamnatul în cauză a realizat 3 activități, şi consideră că este insuficient programele realizate, dar este necesar de realizat şi restul programelor care au fost planificate de către administrația penitenciarului, în coraport cu faptul că a comis multe infracțiuni, între ele fiind şi cu aplicarea violenței, iar concluziile respective încă nu le-a făcut;

-totodată instanța a mai considerat că ispăşirea pedepsei duce nu doar la schimbarea statului social al persoanei, ci şi la pierderea multor roluri şi legături sociale pe care le-a avut. De aceea, unul din scopurile principale ale aşezămintelor de corecție este de a pregăti condamnatul, care execută pedeapsa privativă de libertate, pentru viața la libertate;

-după cum se observă instanța și-a arguentat respingerea cererii prin faptul că condamnatul încă nu este pregătit pentru viața la libertate, deşi nu este nici o concluzie a unui psiholog să constate starea psihologică a condamnatului dacă şi-a schimbat comportamentul, şi să se constate daca condamnatul a atins scopul pedepsei penale;

-ce ţine de programul de acțiuni nerealizate este un program stabilit pe tot parcursul ispăşirii pedepsei penale a condamnatului şi deținut în penitenciar, și nu depinde de voința condamnatului, dar de organizare şi planificare a specialiştilor în cadrul Penitenciarului;

-din practică, majoritatea condamnaților și-au schimbat statutul social în negativ, pentru că în penitenciar pentru viața la libertate îi pregătesc pe condamnați criminalii şi nu specialiştii, şi cei care ies la libertate după o perioadă de timp revin înapoi în Penitenciar. Dacă reeducarea şi socializarea condamnaţilor în penitenciare ar fi eficientă, atunci nu ar exista recidivă;

-ținerea unui condamnat în penitenciar statul suportă cheltuieli enorme, și fără rezultate. Deaceea justiția trebuie să aplice nu privare de libertate, dar aplicarea a mai multe pedepse alternative în favoarea bugetului statului;

-concluzia Comisiei penitenciarului precum că condamnatul are un comportament negativ, nu şi-a găsit confirmare prin materialele cauzei. Astfel, condamnatul pe parcursul executării pedepsei cu închisoarea a adoptat o atitudine corectă față de faptă și pedeapsa stabilită și doreşte să se reintegreze în societate, demonstrând că a păşit pe cale evidentă de corectare şi reintegrarea sa în societate este posibilă fără executarea deplină în continuare a pedepsei sub formă de închisoare;

-condamnatul şi-a schimbat atitudinea față de valorile sociale, este pe cale evidentă de corectare, iar în rezultatul înlocuirii părții neexecutate a închisorii cu o pedeapsă mai blândă, cum ar fi achitarea amenzii sau prestarea muncii

neremunerate în folosul comunității, va avea de câştigat societatea. Alternativele detenţiei s-au dovedit mult mai eficiente pentru infractorii cu un grad de risc mediu spre redus, fapt atestat în numeroase cercetări;

-societatea civilă îşi va putea aduce aportul la resocializarea condamnatului şi va fi satisfăcută din punct de vedere al efectului punitiv al acestei pedepse. Astfel, luînd în considerație aptitudinile persoanei de a se corecta, aprecierea moral negativă a acțiunilor sale infracționale, privarea de libertate în continuare a condamnatului Russu Boris pentru perioade îndelungate şi expunerea acestuia la subcultura criminală, va distruge abilitățile sociale ale persoanei şi are efect contrar scopului pedepsei;

-condamnatul Russu are la întreținere un copil minor cu dezabilitate, care necesită atenție, îngrijire şi desigur suport financiar pentru tratamentul acestuia. Numai în libertate Russu poate să acorde susținerea copilului;

-potrivit pct. 6) al Hotărârii Plenului CSJ din 14.11.2008, înlocuirea pedepsei închisorii cu o pedeapsă mai blândă poate avea loc indiferent dacă este sau nu reparată dauna cauzată prin infracţiune;

-concomitent în conformitate cu pct. 7) al Hotărârii Plenului CSJ din 14.11.2008, în cazul înlocuirii pedepsei închisorii (exclusiv numai a acestei pedepse) cu muncă neremunerată în folosul comunităţii ori cu amendă, instanţa pune în discuție una din aceste pedepse mai blânde, având în vedere acordul condamnatului, opinie care are importanță la admiterea ori respingerea demersului respectiv, ținându-se seama de faptul că, condamnatul a demonstrat un comportament pozitiv pe parcursul executării efective a nu mai puţin de 1/2 din termen;

-potrivit art. 171 al Codului de executare, (1) Principalele mijloace de corijare a condamnatului sînt: modul şi condițiile de executare a pedepsei, munca social-utilă, munca educativă, instruirea profesională, învățămîntul general, influența exercitată de societate. (2) Mijloacele de corijare se aplică ținîndu-se cont ont de categoria infracțiunii, de personalitatea şi comportamentul condamnatului, conform unui program individual şi continuu.

Potrivit prevederilor art. 447 alin. (1) Cod procedură penală, *recursul se judecă în termen rezonabil, fără prezența părților la proces.*

Respectând principiul contradictorialității, instanța de recurs a fixat data examinării recursului şi a dispus să se comunice părților la proces despre aceasta, cu acordarea dreptului depunerii referinței, însă până la data examinării recursului declarat de către condamnat, părțile nu au depus referință asupra recursului declarat.

Colegiul penal, verificând legalitatea şi temeinicia încheierii atacate în baza materialelor dosarului, precum şi motivelor invocate, consideră că recursul urmează a fi respins ca fiind nefondat.

Conform art. 449 alin. (1) pct. 1) lit. a) Cod de Procedură Penală, *judecând recursul, instanţa respinge recursul, dacă recursul este nefondat.*

Conform art. 92 al. (1) Cod penal RM, *în privinţa persoanelor care execută pedeapsa cu închisoare pentru săvîrşirea unei infracţiuni uşoare sau mai puţin grave şi grave, instanţa de judecată, ţinînd cont de comportarea lor în timpul executării pedepsei, poate pronunţa o încheiere cu privire la înlocuirea părţii neexecutate din pedeapsă cu o pedeapsă mai blîndă. Totodată, persoana poate fi liberată, în întregime sau parţial, de la pedeapsa complementară.*

Potrivit art. 92 al. (2) Cod penal RM, *înlocuirea părţii neexecutate a pedepsei cu o pedeapsă mai blîndă poate fi aplicată numai după ce condamnatul a executat efectiv cel puţin o treime din termenul de pedeapsă pentru o infracţiune uşoară sau mai puţin gravă şi jumătate din termenul de pedeapsă pentru o infracţiune gravă.*

În continuare, Colegiul Penal reține că instanţa de judecată, ţinând cont de comportarea condamnatului în timpul executării pedepsei, fapt reflectat în materialele prezentate de către administraţia penitenciarului, respectiv, poate pronunţa o încheiere cu privire la înlocuirea părţii neexecutate din pedeapsă cu o altă pedeapsă, mai blândă.

Colegiul constată că judecătorul de instrucție, la examinarea cererii a respectat normele procesuale şi a verificat complet şi în mod obiectiv circumstanţele cauzei, concluzia instanţei privind respingerea cererii privind înlocuirea părții neexecutate din pedeapsă cu o pedeapsă mai blîndă în privința condamnatului Russu Boris fiind emisă în baza studierii datelor referitoare la persoana condamnatului, la comportamentul lui pe tot parcursul perioadei de executare a pedepsei cu închisoarea.

Colegiul penal indică faptul că potrivit procesului-verbal din 08.06.2015, Russu Boris ***** a fost reținut de facto la 08.06.2015, ora 14.00.

Prin sentința Judecătoriei Orhei din 28.12.2016, Russu Boris ***** a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art.164 alin. (2) lit. c), g) și art. 171 alin. (2) lit. b) Cod penal, și conform art.84 Cod penal, fiindu-i stabilită definitiv pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 16 ani, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip închis.

Prin încheierea Judecătoriei Anenii Noi sediul Bender din 12.04.2019, s-a dispus modificarea sentinței Judecătoriei Orhei din 28.12.2016 în partea stabilirii tipului penitenciarului în care î-și va executa condamnatul pedeapsa cu închisoarea, se schimbă categoria penitenciarului în privința condamnatului Russu Boris ***** din penitenciar de tip închis în penitenciar de tip semiînchis.

Prin încheierea Judecătoriei Orhei sediul central din data de 14 iunie 2021, s-a constatat faptul că, condamnatul Russu Boris *****, născut la *****, a fost deținut în Penitenciarul nr.17 Rezina, Penitenciarul nr. 15 Cricova, Penitenciarul nr. 9 Pruncul, Penitenciarul nr. 12 Bender și Penitenciarul nr.18 Brănești, perioada

continuă de la 12.06.2015, până în prezent, data de 14.06.2021, pe o perioada totală de 2194 zile, din care 565 (cinci sute șaizeci și cinci) zile, perioada de la 12.06.2015 până 28.12.2016, în calitate de prevenit, și 1629 (una mie șase sute douăzeci și nouă) zile, perioada de la 28.12.2016 până în prezent, data de 14.06.2021, în calitate de condamnat, în condiții contrare prevederilor art. 3 din CEDO. În condițiile art.385 alin. (5) CPP, se reduce pedeapsa condamnatului Russu Boris *****, născut la *****, cu 565 (cinci sute șaizeci și cinci) zile, pentru perioada de 565 zile în care condamnatul s-a aflat în detenție în Penitenciarul nr.17 Rezina, Penitenciarul nr. 15 Cricova, Penitenciarul nr. 9 Pruncul și Penitenciarul nr. 12 Bender, în calitate de prevenit, în condiții contrare prevederilor art.3 din CEDO. În condițiile art. 4734 alin. (4) din Codul de procedură penală, se reduce pedeapsa condamnatului Russu Boris *****, născut la *****, cu 486 (patru sute optzeci și șase) zile, pentru perioada de 1629 zile, în care condamnatul s-a aflat în detenție Penitenciarul nr. 12 Bender și Penitenciarul nr.18 Brănești, în calitate de condamnat, în condiții contrare prevederilor art.3 din CEDO. În total, în condițiile art.385 alin.(5) și art. 473/4 alin. (4) din Codul de procedură penală, se reduce pedeapsa condamnatului Russu Boris *****, născut la *****, cu 1051 (una mie cinzeci și unu) zile. În privința perioadei de 9 (nouă) zile, calculate în condițiile art. 4734 alin. (4) CPP din Codul de procedură penală, din perioada de 1629 zile și care nu au putut fi împărțite la 10, se acordă, cu titlu de compensare condamnatului Russu Boris *****, născut la *****, suma de bani în mărime de 450 (patru sute cincizeci) lei, adică, câte o unitate convențională pentru o zi în care condamnatul a suferit încălcarea condițiilor de detenție, care urmează a fi încasată din contul bugetului de stat prin intermediul Ministerului Finanțelor al RM.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din data de 03.10.2022 s-a respins ca nefondat recursul declarat de reprezentantul penitenciarului nr.18 Brănești, cu menținerea încheierii Judecătoriei Orhei sediul Central din data de 14 iunie 2021, în privința condamnatului Russu Boris *****. Începutul executării pedepsei condamnatului se consideră din 08.06.2015, iar sfârșitul executării pedepsei – la 21.07.2028.

Potrivit extrasului din procesul-verbal nr. 16 al Comisiei a Penitenciarului nr. 18 Brănești din data de 02.07.2024, Comisia a decis de a refuza în expedierea materialelor în instanța de judecată pentru examinarea posibilității aplicării în privința lui Russu Boris a art.92 Cod penal, pe motivul că condamnatul nu întrunește condițiile art. 92 Cod penal, nu are suficiente realizări.

Conform raportului de evaluare, în concluzie este aprobat cu votul membrilor comisiei că condamnatul Russu Boris nu are toate programele realizate.

Conform raportului de evaluare, condamnatul nu a fost stimulat, dar a fost sancționat de mai multe ori, însă sancțiunile disciplinare fiind deja stinse. Din 6 activități planificate: 4 programe au fost realizate și 2 programe – nerealizate. La

compartimentul programelor realizate-trei din programe au fost finisate cu succes și unul – nesatisfăcător.

Conform certificatului cu privir la existența prejudiciului cauzat prin infracțiune și achitările efectiuate pentru recuperaea acestuia, în privința condamnatului există și titluri executorii care nu au fost executate.

Instanța de fond a apreciat că condamnatul Russu Boris ***** a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art.164 alin.(2) lit. c), g) și art. 171 alin. (2) lit. b) Cod penal, și conform art.84 Cod penal, fiindu-i stabilită definitiv pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 16 ani, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip închis.

Astfel, în privința condamnatului a fost suspendată jumătate din pedeapsa stabilită de către instanța de judecată apriori, astfel, aplicarea prevederilor prevăzute la art. 91- 92 Cod penal ar duce la dubla valență juridică.

În conformitate cu prevederile pct. 2) al Hotărârii Plenului CSJ din 14.11.2008 „Cu privire la practica aplicării unor prevederi ce reglementează punerea în executare a hotărârilor judecătoreşti cu caracter penal”, liberarea condiţionată înainte de termen sau înlocuirea părţii neexecutate din pedeapsă cu o pedeapsă mai blândă se aplică dacă condamnatul a executat efectiv partea prevăzută de lege din termenul de pedeapsă stabilit prin sentinţă. Sub noţiunea de executare efectivă se înţelege perioada de aflare în închisoare, inclusiv termenul de menţinere în arest preventiv a condamnatului. În cazul în care, pe parcursul executării pedepsei, printr-un act de amnistie ori graţiere, condamnatului i s-a redus o parte din pedeapsă, termenul redus se consideră ca termen de pedeapsă executată efectiv şi se include în termenul care oferă dreptul la liberare condiţionată înainte de termen

Totodată, instanța a ținut cont și de faptul că condamnatul Russu Boris a comis infracțiunile sus-menționate intenționate şi premeditate, cu un grad social sporit, reieșind din consecințele acestora şi lipsa respectului faţă de valorile sociale apărate de lege.

La fel, condamnatul în cauză a realizat 3 activități planificate, însă instanța a considerat, că este insuficient programele realizate, dar este necesar de realizat și restul programelor care au fost planificate de către administrația penitenciarului, în coraport cu faptul că a comis multe infracțiuni, între ele fiind și cu aplicarea violenței, iar concluziile respective încă nu le-a făcut.

La caz, instanța a notat că înlocuirea părții neexecutate din pedeapsă cu o pedeapsă mai blîndă este un drept și o rezervă în atitudine a instanței și nu ca o obligație, or, înlocuirea părții neexecutate din pedeapsă cu o pedeapsă mai blîndă, conform art. 92 Cod penal, se aplică doar cu condiția că instanța de judecată va considera posibilă corectarea condamnatului fără executarea deplină a pedepsei cu închisoarea aplicate persoanei prin sentința de condamnare, concluzii care urmează

a fi trase în baza studierii depline și obiective a datelor referitoare la persoana condamnatului, la comportamentul lui pe tot parcursul perioadei de executare a pedepsei cu închisoarea și altele.

Apreciind circumstanţele şi împrejurările comiterii faptei, motivele şi scopul urmărit de către condamnat, în corelaţie cu comportamentul acestuia pe parcursul executării pedepsei, atitudinea lui faţă de faptă şi pedeapsă, perioada real executată, instanţa ajunge la concluzia că la moment actualitatea motivelor invocate de condamnat și avocat nu sunt relevante şi convingătoare, iar condamnatul nu poate beneficia de înlocuirea părţii neexecutate a pedepsei cu o pedeapsă mai blândă, în temeiul art. 92 Cod penal.

Circumstanţele în cauză denotă că, în cazul dat, înlocuirea părţii neexecutate a pedepsei cu o pedeapsă mai blândă este prematură şi contrară scopului pedepsei penale, la moment nefiind posibilă reintegrarea condamnatului în societate, deoarece acest lucru nu va contribui la restabilirea echităţii sociale, corectarea condamnatului şi prevenirea comiterii de către acesta a unor noi infracţiuni.

Apreciind circumstanţele şi împrejurările comiterii faptei, motivele şi scopul urmărit de către condamnat, în corelaţie cu comportamentul acestuia pe parcursul executării pedepsei, atitudinea lui faţă de faptă şi pedeapsă, perioada real executată, instanţa ajunge la concluzia că, liberarea condamnatului de la executarea pedepsei penale, stabilite de instanța de judecată, în prezent nu este posibilă.

Colegiul penal menționează că aplicarea înlocuirii părţii neexecutate din pedeapsă cu o pedeapsă mai blândă este un drept şi o rezervă în atitudine a instanţei şi nu o obligaţie, or, înlocuirea părţii neexecutate din pedeapsă cu o pedeapsă mai blândă se aplică doar cu condiţia că instanţa de judecată va considera posibilă corectarea condamnatului fără executarea deplină a pedepsei aplicate persoanei prin sentinţa de condamnare, concluzii care urmează a fi trase în baza studierii depline şi obiective ale datelor referitoare la persoana condamnatului, la comportamentul lui pe tot parcursul perioadei de executare a pedepsei cu închisoare, inclusiv dacă s-a aflat şi în alte penitenciare, la respectarea regimului de executare, participarea la muncile remunerate sau neremunerate de îngrijire sau amenajare a penitenciarului şi a teritoriului, de îmbunătățire a condițiilor de trai şi medico-sanitare de detenție, la relațiile cu alţi condamnați, cu familia, la participarea la măsurile cultural-educative, la prezența sancțiunilor disciplinare valabile la momentul soluționării demersului, or pedeapsa aplicată condamnatului are drept scop restabilirea echităţii sociale, corectarea condamnatului, precum şi prevenirea săvârşirii de noi infracţiuni atât din partea ultimului, cât şi a altor persoane.

Având în vedere cele menționate, instanța corect a constatat că în cazul dat înlocuirea părţii neexecutate a pedepsei cu o pedeapsă mai blândă este prematură şi contrară scopului pedepsei penale, la moment nefiind posibilă reintegrarea

condamnatului în societate, deoarece acest lucru nu va contribui la restabilirea echităţii sociale, corectarea condamnatului şi prevenirea comiterii de către acesta a unor noi infracţiuni.

Prin urmare, analizând situaţia de fapt stabilită la soluţionarea cererii înaintate de către condamnatul Russu Boris şi raportul la temeiurile de drept aplicabile cazului examinat, totalitatea circumstanţelor şi condiţiilor în favoarea şi în defavoarea admiterii acestora, în cumul cu celelalte împrejurări ale cazului, instanţa a considerat că corijarea condamnatului şi atingerea scopului pedepsei penale, prevăzută la art. 61 Cod penal, pot fi obţinute numai în condiţiile executării în continuare de către ultimul a pedepsei închisorii stabilite prin sentinţă, motiv pentru care cererea înaintată urmează a fi respinsă ca neîntemeiată, iar rezultatul Comisiei Penitenciarului nr.18 Brăneşti din data de 02.07.2024, prin care s-a refuzat condamnatului Russu Boris în posibilitatea aplicării art. 92 CP, fiind just şi întemeiat.

Iar în aceste condiţii se apreciază că înlocuirea părţii neexecutate din pedeapsă cu o pedeapsă mai blîndă, în temeiul art. 92 Cod Penal nu va fi o măsură echitabilă în raport cu necesitatea corectării depline a condamnatului. Potrivit Recomandării nr. R (89) 12 a Comitetului de Miniştri către Statele membre cu privire la educaţie în penitenciare, educaţia în penitenciar ajută la umanizarea penitenciarelor şi este un mijloc important de facilitare a întoarcerii deţinutului în societate, pregătit atât din punct de vedere moral cât şi din punct de vedere educational, astfel condamnatul nu poate beneficia de înlocuirea părţii neexecutate a pedepsei cu o pedeapsă mai blândă, în temeiul art. 92 Cod penal.

Reieșind din cele expuse, condamnatul Russu Boris nu întrunește condițiile necesare pentru înlocuirea părții neexecutate din pedeapsa cu închisoarea cu una mai blîndă.

Colegiul penal mai indică și faptul că aplicarea prevederilor art. 92 Cod penal este o prerogativă a instanței, dar nu o obligație și se aplică în situația în care instanța va consideră posibilă corectarea condamnatului și fără executarea deplină a pedepsei cu închisoarea, situație care în speță nu este aplicabilă.

În sensul celor descrise supra, Colegiul penal apreciază că în privința condamnatului Russu Boris la moment este prematură înlocuirea părții neexecutate din pedeapsă cu una mai blîndă, astfel, judecătorul de instrucţie just a concluzionat referitor la respingerea cererii condamnatului privind aplicarea prevederilor art. 92 Cod penal RM, încheierea adoptată fiind întemeiată și urmează a fi menţinută.

În baza celor expuse și conducându-se de prevederile art. 449 alin. (1) pct. 1) lit. a) Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții de Apel Nord, -

D E C I D E :

Recursul avocatului Tamara Plămădeală în interesele condamnatului Russu Boris declarat împotriva încheierii Judecătoriei Orhei, sediul Central din 20 martie 2025, prin care s-a respins cererea avocatului Tudor Chirtoacă în interesele condamnatului Russu Boris privind înlocuirea părții neexecutate din pedeapsă cu o pedeapsă mai blândă, în temeiul art. 92 Cod penal RM, se respinge ca nefondat, încheiere care se menține fără modificări.

Decizia este irevocabilă.

Președintele completului, judecător Ion Talpa

Judecători: Ecaterina Arseni

Cristina Prisacari